

Maatalousuutisia maailmalta 8.

Sisältää poimintoja mm. Top Agrar, Profi, DLG Mitteilungen, Fleischrinder Journal, Schweinezucht und Schweinemast, Hof Direkt ym. lehtien artikkeleista.

Kiinnostuneille voin lähettää irtonumeroita, selvittää artikkeleita tarkemmin ja tietenkin sopia lehtien tilauksista.

Tehomaidontuotantoa Israelissa

Vaikka Israel on poikkeuksellisen kuiva ja kuuma maa, maidontuotannossa se kuuluu monien tunnuslukujen valossa maailman kärkimaihin. Top Agrar 5/2014 lehden 6-sivuinen reportaasi selvitti tuotannon erikoisuuksia. Maan 850 maitotilan kokonaistuotos on 1,3 miljardin luokkaa ja lehmien keskituotos peräti 120 000 l (rasva 3,7% ja valkuainen 3,24%). Maidontuotanto on keskittynyt nykyisen lähinnä kahdelle tilatyypille: osuuskuntamuotoisille Kibbuzeille ja yksityisille mutta paljolti yhteistoimintaa harjoittaville tiloille (Moshav). ”Navetat” ovat tilavia katollisia avoseinäisiä halleja, joissa kiinnitetään erityisesti huomiota lehmien jäädytykseen 6 kuumana kesäkuukautena (lämpötila +40 – 50 astetta) tuulettimien ja suihkujen avulla. Makuuparsia ei ole vaan alustana on kuiva lanta, joka sekoitetaan päivittäin äkeellä. Lypsyssä pyritään tietotekniikan avulla tunnistamaan kaikki mahdolliset maidon ominaisuudet ja yksittäisten lehmien tiedot. Tietojen keruu ja analysointi onkin eräs perustekijä sekä määrällisesti että laadullisesti korkeille tuotoksille. Kaiken keskipiste on terve, hyvätuottoinen ja kestävä lehmä. Rehustus perustuu pitkälti tuontirehuun, jossa karkean rehun osuus on verrattain pieni (esim. vehnä-kokoviljasäilörehu). Aperehun valmistus on keskittynyt sekoittamoihin, joista rehu kuljetetaan tiloille jopa 100 km etäisyydelle. Maidosta maksetaan tuottajalle n. 44 eurosenttiä keskimääräisten tuotantokustannusten ollessa keskimäärin 34 senttiä. Tuotantoa säädellään kiintiöin. 3 Meijeriä jalostaa maidon pääosin raakamaidoksi (1/3) juustoiksi (1/3) ja jogurtiksi (13 %). ”Kosher” merkin omaavaa kulutusmaitoa arvostetaan. Tosin sen tuotannossa pitää ottaa huomioon juutalaisen uskonnon lait: sabattina ei juutalainen saa lypsää (valvotaan lypysasemakameroin) eikä ”Passah-Fest” juhlanähtämisessä saa olla vehnärouhetta. (Lähde Top Agrar lehti 5/2014)

Lentävä eläinlääkäri

Eläinlääkäri Steffan Kappelmann Stutgartin liepeiltä on matkannut osan maatilojen sairaskäynneistä v. 2009 lähtien omistamallaan kevythelikopterilla. Tämän kulkuvaihtoehdon hän otti käyttöön sen jälkeen, kun hän juuttui tyypilliseen saksalaiseen moottoritieruuhkaan, minkä myöhästymisen seurauksena tilan lehmä menehtyi. Stutgartin seutuhan on Saksan pahimpia ruuhka-alueita. Yksityislentäjälupakirjan ja helikopterin hankintaan Steffan Kappelmann joutui satsaamaan 25 000 + 46 000 €, mutta toisaalta nyt säästyy aikaa ja rahaa. Yksityislentäjälisenssi kylläkin rajoittaa helikopterin tehokasta käyttöä. Esim. lennot on rajattu 50 kpl per vuosi ja lähtö- sekä laskupaikat joudutaan hyväksyttämään viranomaisilla. Ammattilentäjän luvilla lentely olisi huomattavasti vapaampaa. Eläinlääkärin saapuminen punaisella pikkukopterilla, jonka kyljessä lukee Tierarzt, oli aluksi tiloillekin yllättävää, mutta sittemmin kopterilääkärin tulon on varauduttu mm. asianmukaisin laskupaikoin. (Lähde Top Agrar lehti 5/2014)

Vihreät tuulet puhaltavat Saksan maatalouspolitiikassa

Maatalouspäätoimissa Saksassa on perinteisesti Kristillisdemokraatit (CDU) olleet vahvoilla. Uusi maatalousministeri Hans-Peter Friedrich tulee toki tästä puolueesta, mutta osavaltioiden maatalousministerikaarti koostuu yllättävän suurelta osin vihreistä. Peräti kuuden maataloudellisesti tärkeän osavaltion poliittista päätäntävaltaa johtaa ”Grüne Partei” eli vihreät. Sikatalouden erikoislehden SUS 4/2013 4-sivuinen artikkeli tarkastelee nykyisen politiikan vaikutuksia kotieläintuotantoon. Näyttää siltä,

että maatalouspoliittinen ohjaus Berliinistä käsin on ristiriidassa ”vihreiden” osavaltioiden politiikan kanssa. Erityisesti eläinten terveyteen ja hyvinvointiin koskevia säännöksiä vihreät pyrkivät tiukentamaan. Samalla luodaan yhteisesti painetta Berliinin suuntaan uusien säännöksiä läpiviemiseksi. CDU:n tavoitteena on säännösburokratian purkaminen ja markkinaehtoisempi maatalouden harjoittaminen, kun samalla annetaan tuottajalle vastuuta eläinsuojelu- ja ympäristöasioista. Vaikka vihreiden tavoitteena ovat perheviljelmätyyppiset tilat massatuotannon sijaan, tuottajapiireissä arvellaan tiukemman säännösräsitteen iskevän voimakkaimmin juuri näihin tiloihin. (Lähde SUS 4/2013)

Elintarvikkeiden laukusymyksissä kuluttajat luottavat tuottajiin

Erään laitoksen (GfK Panel Services Deutschland) kyselyssä: ”Mihin tahoon luotetaan elintarvikkeiden laatua koskevissa asioissa?” saatiin tietoja kuluttajien mielipiteistä. Suurinta luottamusta nauttivat toki alan tutkimuslaitokset ja kuluttajansuojajärjestöt. Mutta heti näiden jälkeen seuraavaksi eniten kuluttajat osoittivat luottamusta alkutuottajiin ja suoramyyntiportaaseen. Ympäristö- ja eläinsuojelujärjestöjen sekä median antama info koettiin selvästi epäluotettavammaksi. Elintarviketeollisuuden ja -kaupan antamaan tietoon suhtauduttiin hyvin varauksellisesti. Samaan tasoon asettuivat myös pakkausselosteet. Luottamus sosiaaliseen mediaan oli vähäistä ja kaikkein epäuskottavimpia kuluttajien mielestä olivat poliitikoiden puheet. (Lähde SUS lehti 5/2013)

Halvempia rengasvaihtoehtoja maatalouskoneisiin

Dieter Renfert-Deitermannin 4-sivuinen artikkeli Profi 5/2014 lehdessä selvittelee mahdollisuuksia säästää koneiden rengaskustannuksissa hankkimalla käytettyjä renkaita. Aluksi todetaan, että uusien renkaiden kohdalla länsimaisten valmistajien lisäksi markkinoille pyrkivät myös Itä-Euroopan ja Aasian rengasvalmistajat, joiden hintataso voi olla huomattavasti tunnettuja länsimaisia valmistajia alhaisempi. Tämä on tietysti mahdollista pienempien palkka- ja materiaalikulustannusten vuoksi. Herää luonnollisesti kysymys: onko laatu samalla tasolla? Käytetyt renkaat voi monissa tapauksissa olla varteenotettava vaihtoehto. Tosin hankintaan liittyy monia ongelmia uusien hankintaan verrattuna, joita artikkelissa perusteellisesti selvitetään. Ensiarvoisen tärkeää on riittävä informaatio ostettavista, eli käytännössä renkaat olisi tarkoin tutkittava paikan päällä ennen päätöksen tekoa. Kulutusaste, vauriot ja mahdollinen pinnoitus on otettava huomioon. Käytettyihin renkaihin erikoistuneita myyjiä on kovin vähän. Lopuksi Renfert-Deitermann esittelee tällaisen jo pitkään käytettyjen maatalousrenkaiden markkinointiin erikoistuneen Krümpel-liikkeen Saksan Neuenkirchenissä (Lähde Profi-lehti 5/2014)

Traktorin hankintakriteerit vaihtelevat tuotantosuunnittain

Amerikkalaisessa kyselyssä 800 viljelijälle selvitettiin, millä perusteella traktori ostetaan viljatilalle ja karjatilalle. Esille tuli selviä eroja hankintakriteereissä. Karjatiloilahan traktorin käyttö on tasaisempaa ympäri vuoden, kun taas kasvinviljelytilalla intensiivinen käyttö keskittyy sesonkeihin. Ehkä juuri tästä johtuen karjatilat asettivat ykköskriteeriksi pienet huoltokustannukset ja yksinkertaisen käytön sekä huollettavuuden. Viljan viljelijät arvostavat eniten traktorin luotettavuutta. Traktorin keskimääräinen omistusaika (karjatiloilta 5 – 10 vuotta, mutta viljatiloilta huomattavasti lyhyempi) vaikuttaa myös hankintaan. Viljatilalliset eivät tuijota hintaa ja alennuksia, mitkä kriteerit sen sijaan karjaa pitävillä ovat varsin tärkeitä. Molemmissa ryhmissä valmistajan innovatiivisuus ja traktorin käyttömukavuus asettuivat korkealle. Sillä, että sijaitseeko myyjä tilan lähistöllä, on hyvin vähän merkitystä. Profilehden 4/2014 Farm Journal lehdestä asiaa selvittänyt toimittaja Manfred Neunaber arvelee kyselyn tulosten heijastelevan viljelijöiden mielipiteitä täällä Euroopassakin. (Lähde Profi-lehti 4/2014)